

Преюдициален въпрос

Следва ли принципът за независимост на съдебната власт, установен в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, член 47 от Хартата на основните права на ЕС ⁽¹⁾ и практиката на СЕС, предвид необходимостта от коригиране на прекомерния бюджетен дефицит и финансовата помощ, уредена с разпоредбите на правото на ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска мерките за намаляване на възнаграждение, приложени по отношение на магистратите в Португалия с едностранен акт на други власти/ органи за продължително време съгласно член 2 от Закон № 75/2014 от 12 септември 2014 г.?

⁽¹⁾ Харта на основните права на Европейския съюз (ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1)

Преюдициално запитване от Tribunale Ordinario di Verona (Италия), постъпило на 10 февруари 2016 г. — Livio Menini и Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare — Società Cooperativa

(Дело C-75/16)

(2016/C 156/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Verona

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Livio Menini и Maria Antonia Rampanelli

Ответник: Banco Popolare — Società Cooperativa

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 2 от Директива 2013/11 ⁽¹⁾ в частта, в която предвижда, че същата „не засяга Директива 2008/52 ⁽²⁾“, да се тълкува в смисъл, че не засяга възможността отделните държави членки да предвидят задължителна медиация единствено по отношение на хипотезите, които не попадат в приложното поле на Директива 2013/11, тоест хипотезите по член 2, параграф 2 от Директива 2013/11, договорните спорове, произтичащи от договори, различни от договорите за продажба или за услуги, освен тези, които не се отнасят до потребителите?
- 2) Трябва ли член 1 [...] от Директива 2013/11 в частта, в която гарантира на потребителите възможността да подават жалби срещу търговци до структури за алтернативно решаване на спорове, да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба не допуска национална правна уредба, която предвижда провеждане на медиация в някой от споровете, предвидени в член 2, параграф 1 от Директива 2013/11, като условие за допустимост на съдебния иск или жалба на страната, която може да се квалифицира като потребител, и при всички случаи национална правна уредба, която предвижда задължително съдействие от защитник и свързаните с това разходи за потребителя, който участва в медиацията във връзка с някой от посочените спорове, както и възможността за неучастие в медиацията единствено при наличието на основателна причина?

⁽¹⁾ Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители) (ОВ L 165, стр. 63).

⁽²⁾ Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (ОВ L 136, стр. 3).
